

de öfverenskomma om fred och villkoren derför. — *Syn.* Fredstraktat, Fred, Fredsslut.

FREDSFÖRSLAG, n. 5. o. 5. Förslag till afslutande af fred, som af en krigförande eller neutral makt göres.

FREDSGÅRD, m. 5. Gård, som utgår af en stats inbyggare, för att till en annan stat erlægga genom ett fredsslut öfverenskommen betalning i krigsomkostnader, ersättningar, o. s. v.

FREDSHÄROLD, frédshärrald, m. 5. (gam. hist.) Härold (t. ex. hos Romarne), som ledde fredsunderhandlingar.

FREDSINSTRUMENT, frédssinnstrumänt, n. 5. o. 5. Den skriftligt affattade akt, som innehåller villkoren för en emellan krigförande makter afslutad fred och af respektive regeringars befullmäktigade underskrifves, för att sedan af regeringarna sjelfva ratificeras.

FREDSKONFERENS, frédsskännferäns, m. 5. Sammanträde till öfverläggning om fredsvillkoren vid en fredskongress. [-con-rence.]

FREDSKONGRESS, frédsskänngräss, m. 5. 1) Sammankomst af krigförande makters befullmäktigade sändebud, på af dem öfverenskommen ort, för att underhandla om fred. Fredsmöte. — 2) Samteliga befullmäktigade sändebud vid ett sådant möte. [-con-]

FREDSLUGN, n. 5. Tillstånd i ett samhälle, då det åtnjuter både inre och yttre fred.

FREDSMEDLARE, m. 5. — **ARINNA**, f. 4. 1) Den, som bemedlar eller söker att bemedla fred emellan krigförande makter. — 2) Den, som söker stifta fred och vänskap emellan personer, hvilka äro ovänner.

FREDSMIL, f. 2. Se *Frihetsmil*.

FREDSMÄKLARE, m. 5. Se *Fredsmedlare*. Brukas vanligen i en något ironisk, försmädlig, föraktlig mening.

FREDSMÖTE, n. 4. Se *Fredskongress*.

FREDSOFFER, n. 5. Offer, som anställdes, antingen för att bedja gudarna om fred eller, efter slutadt krig, tacka dem derför.

FREDSPIPA, f. 1. Hos Nordamerikas vildar, en vackert utsirad tobakspipa af trä, omkring fyra fot lång, hvarur vid fredsunderhandlingar först höfdingen röker några drag, sedan likaledes sändebudet och andra närvarande förnämliga män, hvilket hos dem gäller som ett tecken till fredsslutets stadfastande. Kallas af dem sjelfva Calumet.

FREDSPRELIMINÄRER, frédss --- närrär, m. 5. pl. Öfverenskommelse mellan krigförande makter, om orten för fredsunderhandlingar, om sättet, huru freden skall slutas, hvilken makt som antages till medlare eller garant, hvilken karakter de befullmäktigade skola hafva, hvilken dervid får inträde eller blir utesluten, och hvilket ceremoniel skall följás. Bör icke förväxlas med Preliminärfredstraktat, såsom dock ofta sker.

FREDSRYKTE, n. 4. Rykte om att fredsunderhandlingar skola börjas eller att fred emellan krigförande makter verkligen blifvit afslutad.

FREDSLUT, n. 5. 1) Afslutande af fred emellan krigförande makter. — 2) Se *Fredsfördrag*.

FREDSSTAF, m. 2. pl. — *stafvar*. (gam. hist.) En Mercuriistaf, som fredshärolder till tecken af sitt uppdrag alltid buro.

FREDSSTIFTANDE, n. 4. Handlingen, då man stiftar fred (jfr. följ.). — *Adj.* 1. Som stiftar fred.

FREDSSTIFTARE, m. 5. — **TERSKA**, f. 4.

En, som stiftar eller söker att stifta fred emellan krigförande makter eller enskilda ovänner.

FREDSSTIFTNING, f. 2. Se *Fredsstiftande*, n.

FREDSSTÖRANDE, n. 4. Handlingen, då man stör freden, offentligt eller enskilt; omständigheten, att freden störes. — *Adj.* 1. Som stör freden, antingen emellan stater och samhällen eller emellan enskilda. Säges både om sak och person.

FREDSTANKAR, m. 2. pl. Tanken på att sluta fred med en fiende, att söka sänja med en ovän. *Komma på f.*, blifva benägen för fred.

FREDSTECKEN, n. 5. Tecken, som i krig brukas, för att tillkännagifva, att man kommer i fredlig afsigt, eller önskar fred eller stillestånd.

FREDSTID, m. 5. Tid, hvarunder en stat, ett samhälle åtnjuter fred.

FREDSTRAKTAT, frédstracktat, m. 5. Se *Fredsfördrag*.

FREDSUNDERHANDLARE, m. 5. En, som underhandlar om fred emellan krigförande makter. Brukas äfv. någon gång skämtvis om den, som söker medla fred och vänskap emellan enskilda ovänner.

FREDSUNDERHANDLING, f. 2. Ömsesidig framställning af förslag till vilkor för fredens återställande mellan krigförande makter, jemte deraf följande öfverläggningar, jemkningar eller eftergifter, tills man hunnit komma öfverens eller, i annat fall, sammankomsten utan påföljd upplöses. Brukas mest i plural. *F-ar äro började, pågå nu som bäst.* — *Syn.* Fredsverk.

FREDSVERK, n. 5. Allt hvad, som angår underhandlingarna om eller afslutandet af fred emellan krigförande makter. — *Syn.* Fredsunderhandlingar.

FREDSVILKOR, n. 5. Vilkor, som betingas eller blifvit betingadt för afslutande af fred emellan krigförande makter. Brukas äfv. någon gång på skämt i fråga om enskilda.

FREGATT, -ätt, m. 5. Tremastadt örlogsskepp, som blott har ett batteri.

FREGATTFÄGEL, -ättfågl, m. 2. pl. — *fåglar*. Simfågel, snarlik en glada, med klufven stjärt och ända till tolf fots vingbredd. Träffas i de tropiska hafven, ofta ända till 100 mil ifrån land, och är märkvärdig för sin ofantligt höga flygt, hvarifrån han med blixstens hastighet slår ned på de öfver vattnet hoppande flygfiskarna. *Tachypetes Aquilus*.

FREGATTSKEPP, n. 5. Fregatt-tackladt skepp.

FREGATT-TACKLAD, a. 2. (sjöt.) Så kallas hvarje skepp, som har märsar på alla tre masterna och rår på den aktersta eller mesanmasten. [-taklad.]

FREGATT-TACKLING, f. 2. Sådan tackling, som brukas på en fregatt. Jfr. föreg. [-takling.]

FREJ, se *Frey*.

FREJA, se *Freja*.

FREQUENTATIV, frekvänntati'v, a. 2. (gram.) *F-t verb*, som utmärker ett uppreparande eller en förökning af stamverbets bemärkelse.

FREQUENTERA, frekvänntëra, v. a. 1. (lat. *Frequentare*) Bivista, ofta besöka. *F. akademien*, besöka den, för att der studera. — *Frequentande*, n. 4. o. *Frequentering*, f. 2.

FRESCO, fräs'sko. (ital.) *Måla al f.*, måla med vattenfärg på en med färskt murbruk rappad vägg eller plan. *Målning al f.*, se *Alfrescomålning*.